

мененъ, съ глава, наведена къмъ земята, вие нищо нѣма да постигнете. За да постигнете нѣщо, вземете примѣръ отъ пиленцата въ гнѣздото. Докато стоятъ съ затворена уста, майката нищо нѣма да имъ даде. Обаче, отворятъ ли устичкитѣ си, майка имъ непременно ще имъ пѣхне нѣщо вътре. На сжщото основание, искате ли да получите нѣщо, и вие, като пиленцата, трѣбва да дигнете главитѣ си нагоре и да отворите устата си. Майка ви непременно ще пѣхне нѣщо въ устата ви. Нѣкаква мисль ще слѣзе отгоре, и вие ще я приемете. Щомъ се обезсърдчите, вие отричате онзи великъ законъ, върху който е построенъ вашиятъ животъ. Не се обезсърдчавайте, но вземете примѣръ отъ растенията. Когато нѣкой човѣкъ отрѣже клонъ отъ едно дърво, или насѣче кората му, дървото не се обезсърдчава, но започва да изправя грѣшката. По какъвъ начинъ изправя погрѣшката? Ако единъ клонъ е отрѣзанъ, новъ израства; ако кората му нѣкъде е насѣчена, дървото отдѣля особенни сокове отъ себе си, съ които заварява раненитѣ мѣста.

Оттукъ вадимъ заключението: не корегирайте Божественото въ себе си, но оставете го свободно да се проявява. Щомъ се проявява свободно, то само ще корегира всички погрѣшки. Като не разбиратъ Божиитѣ закони, хората казватъ, че човѣкъ трѣбва да бѣде добъръ. Тѣ мислятъ, че ако човѣкъ е добъръ, нѣма да има никакви мжчнотии и изпитания.